UŽ LIETUVOS SAVARANKIŠKUMĄ!

MŪSŲ ŽINIOS

LPS Tauragės rajono taryba

SAJŪDIS

1989 m. kovo 30 d.
Nr. 4

Sveikiname TSRS deputatus — Vl. Beriozovą ir M. Laurinkų!

TELEFONINIS interviu su šalies parlamentaru Sąjūdžio Seimo tarybos nariu M. LAURINKUMI:

Sveikinu su pergale. Mūsų septynių rajonų apygardos žmonės išsirinko Jus aiškia, beveik dviguba, balsų persvara. Tauragės mieste simpatijas Jums išreiškė net du trečdaliai rinkėjų.

Kokia Jūsų nuotaika! Kokios buvo Jūsų prognozės!

Ačiū už sveikinimą. Mano prognozės buvo kuklesnės. Važinėdamas po rajonų miestus, kaimus, priešrinkiminiuose pokalbiuose jaučiau didelę žmonių simpatiją Sąjūdžiui, man. Tai mane giliai jaudino.

Tačiau vertindamas savo oponento, talentingo rašytojo populiarumą, tikėjausi nedidelės persvaros.

Tai, kas įvyko, ne tiek džiugina, kiek uždeda atsakomybę ir įpareigoja.

Rinkiminės kovos įkarštyje tiek Jums, tiek rašytojui Vytautui Petkevičiui teko patirti vienu metu ir didelį gyrimą, ir ne mažesnį „apipylimą šiukšlėmis". Tai mums neįprasta. Kaip į tai žiūrite! Ar tokie kontrastingi vertinimai neišmušė Jūsų iš dvasinės pusiausvyros!

Vertinu normaliai. Atvirai pasakius, tikėjausi dar blogesnio. Bijojau, kad rinkiminės kovos pabaigoje prasidės asmeniškumai.

Bet viskas vyko neperžengiant žmoniškumo, etikos ribų. Pavyzdžiui, su Vytautu Petkevičiumi dalyvavome bendroje diskusijoje Ariogaloje. Ji praėjo korektiškai. Norėjau panašias diskusijas pasiūlyti ir Tauragėje, ir kituose miestuose. Tačiau aktyviai rinkiminei veiklai sutrukdė priešvelykinė savaitė.

Kad pasikeitė politika — visi matėme. O dabar supratome, kad pasikeitė ir žmonių kartos. Pasikeitė į gera.

Rinkimai Lietuvoje, mano nuomone, parodė ne tiek nepasitikėjimą vyriausybe, kiek viltingą pritarimą Sąjūdžiui. Visuomenė pasirodė pribrendusi radikalioms permainoms.

Kaip vertinate rinkimų rezultatus!

Visų pirma, jie nereiškia „vyriausybės nuvertimo". Išsirinkome tik žmones, kurie kartkartėm nuvažiuos į Maskvą. Tai nereiškia, kad šie žmonės nekontaktuos su mūsų vyriausybe. Galų gale, jų tarpe ir A. Brazauskas.

Vertindamas Sąjūdžio pergalę, manau, kad žmonės davė mums „avanso". Daugelis iš išrinktųjų neturi politinės patirties. Faktiškai tik politinė patirtis, tik jos įvertinimas turėtų nulemti rinkimų baigtį.

Tai, kas įvyko, vertinu kaip žmonių padėką už mūsų „sujudėjimą". Tai didina atsakomybę. Į tai privalėsime atsižvelgti tolesniame mūsų Seimo ir tarybos darbe. Dabar viskas tapo rimčiau ir, kartoju, — atsakingiau.

Ar rinkiminė kova davė Jums kokios naudos, — politinio brendimo, žmonių pažinimo prasme!

Būtent priešrinkiminės kovos procesas man ir yra esminis rezultatas. Aš pamačiau nesustabdomai riedantį atminties ratą. Įsitikinau savo kuklaus, konkretaus darbo būtinumu. Man atsivėrė akys, tapo aišku, kas dedasi Lietuvoje, kam pribrendusi tauta.

Ar jau turite konkrečių planų!

Taip, visų pirma, manau kad deputato statusas padės man tame skausmingame, praeities problemos darbe, į kurį esu pasinėręs visas.

Apie bendruosius respublikos klausimus dabar nekalbėsiu. O bendrosios rajonų problemos svarbiausios yra dvi — ekologijos ir kultūros. Tikiuosi netrukus pasimatyti. Žinau jūsų muziejaus, paminklų, kai kurias kitas problemas. Viską aptarsime detaliau.

Esu sujaudintas man parodytu pasitikėjimu. Jis įpareigoja, jis suteikia stiprybės.

Iki pasimatymo.

Ačiū už pokalbį.

Kalbėjosi Julius RAGELSKIS.

Sibiras praeityje, Sibiras širdyje

MES, „sibiriečiai", lyg paženklinti, suprantame vienas kitą iš pusės žodžio. Šiandiena, atrodo, mus pradeda suprasti ir kiti žmonės. Tai sukelia savotišką jausmą — sunkų, nepaaiškinamą. Lyg būtų kalti žmonės savo gerumu.

Savo užuojauta mums, pastangomis suprasti, kaltės už visus prieš mus pajautimu šie doriausi nūdienos žmonės primena mums, kad buvome ne ŽMONĖS...

O nuo to, kas BUVOME, neina pabėgti, pasislėpti. Mes nesame laisvi nuo savo atminties. Ji nepalieka mūsų, kai žiūrime į savo vaikus ir anūkus, į įbaugintus kaimynus ir pažįstamus, į išdidžius mūsų budelius ir įtakingus jų gynėjus.

O, kaip norėtume viską užmiršti! Mums nebereikia to slogaus dvasios katarsio. TEN mes nevaidinome pamokomo spektaklio būsimoms kartoms. TEN. mes palikome tėvus, brolius, vaikus...

Bet mūsų atmintis nepriklauso vien mums. Ji šiandien bene vienintelis TIKRAS garantas, kad praeitis nebepasikartos. Šiandieninės persitvarkymo revoliucijos sėkmė priklauso nuo to ar ŽMOGIŠKUMAS nugalės. O jo pergalės žygis gali prasidėti tik nuteisus nežmoniškumą.

Nežmoniškumas neturi senaties, nežmoniškumas neturi spalvos, juodos anei raudonos. Nežmoniškumo vykdymas negali būti pateisinamas aukštesniojo įsakymu ar to, kas daroma, nesupratimu, Nežmoniškumo dangstymas ir gynimas yra nusikaltimas.

Neapykantos ir kerštо jausmai mums svetimi. Tačiau jei savo mažytį gintarinį kraštą norime matyti be budelių ir prievartos, negalime nieko užmiršti. Todėl kviečiu visus tremtinius ir politinius kalinius prisidėti prie pertvarkos. Apsidairykime, suskaičiuokime tuos, kuriuos, deja, gerai pažįstame... Šiandien jie, kaip taisyklė, aktyviausi „persitvarkėliai". Nors būtent jų, atvirai kalbant, labiausiai gaila. Jų tragedija didesnė, nei mūsų nesuskaičiuojamų vagonų, ešelonų, tragedija. Jie vykdė nusikaltimus su kilniu šūkiu „Už socializmą!", neretai ir patys nukentėdami tiek nuo savo aukų, tiek nuo savo bendrų. Jie prisikalė save prie viduramžiško gėdos stulpo. Jie liks visiems laikams, pasmerkti, dauguma, ko gero, taip ir nesupratę, už ką...

Gediminas KATINAS
Tauragės tremtinių klubo pirmininkas

PAMINKLAS BE KALTĖS KALTIEMS

RETA mūsų šeima išliko vienaip ar kitaip nepaliesta stalinistinio siaubo. Turimais apytikriais duomenimis, 1940—1954 m. laikotarpyje iš Tauragės apskrities išvežta 417 šeimų, 1250 žmonių, — mokytojų, gydytojų, inžinierių, kunigų, darbininkų, ūkininkų. Nebuvo atsižvelgiama į nieką. Vežė ir senelius, vaikus, kūdikius, nėščias moteris, ligonius. Vežė sunaikinimui.

Gyvais išlikome labai mažai. Pavyzdžiui, iš 1941-ųjų metų deportuotųjų į Tauragę sugrįžo tik 10 žmonių. Daug, labai daug mūsų brolių priglaudė šaltoji Sibiro žemelė. Kiek ten liko dūlėti mūsiškių, išvežtų pokario metais, neturime net apytikrių duomenų. Žuvusiųjų skaičius šiuo metu intensyviai tikslinamas. Prie šito darbo turėtų aktyviau prisidėti grįžę tremtiniai, žuvusiųjų artimieji. Nuoširdžiai prašome teikti mums žinias apie ištremtuosius, žuvusiuosius, dingusius be žinios raštu „Tremtinio" klubo pirmininkui Gediminui Katinui adresu: 235900. Tauragė. Melioratorių gj 2—40 (namų tel. 51-625, darbo tel. 51-153), žodžiu, — „Tremtinio" klubo tarybai Tauragės politechnikumo patalpose kas antrą ketvirtadienį nuo 19 val.

Klubo taryba kviečia užeiti visus, turinčius bet kokio pobūdžio tremtinius liečiančių klausimų, problemų ir informacijos.

Antrojo mūsų klubo susitikimo metu buvo nuspręsta pastatyti Tauragėje paminklą tremtyje žuvusiems atminti. Paminklą sudarys ąžuolų ansamblis su krikščionybės simboliais. Mes, deportuotieji, buvome beveik visi krikščionys. Šie simboliai suprantami, priimtini ir netikintiems, nes yra tradiciškai įprasti bendražmogiškos kančios, amžinybės, susikaupimo simboliai.

Ilgai ieškojome paminklui vietos. Išvaikščiojome visus pašalius, siūlėme, rinkomės, ginčijomės. Pasikvietėme konsultacijai žinomą architektą Algimantą Nasvytį. Mieste tinkamos vietos tokiam paminklui kaip ir nėra. Labai graži vieta yra katalikų bažnyčios šventoriuje nuo Jūros upės pusės. Tačiau tai vieta, kartu turinti tam tikrą funkcinę paskirtį. Ši vieta gali susiaurinti paminklo visuotinumo prasmę.

Vėliau, bendrame katalikų, liuteronų bažnyčių dvasininkijos, tikinčiųjų bendruomenės, „Tremtinio" klubo atstovų, Tauragės Sąjūdžio tarybos susitikime nuspręsta, kad gera vieta paminkui būtų senosios kapinės Pramonės—Sandėlių gatvių sandūroje. Su sąlyga, žinoma, kad rajono valdžia geranoriškai įsiklausys į savo p liečių prašymą — atidaryti senąsias miesto kapines, leisti jomis naudotis. Čia galėtų būti suteikta pirmenybė laidoti iš Sibiro parvežtųjų palaikus. Deja, būtent geranoriškumo šiuo metu mūsų Tarybų valdžiai ir trūksta.

Tikimės, kad tauragiškiai plačiau įsijungs į tikinčiųjų pradėtą kovą dėl senųjų kapinių sugrąžinimo. Tai pirmosios Tauragės kapinės. Tai šventa vieta. Čia palaidoti mūsų seneliai ir proseneliai, čia Lietuvos savanorių amžino poilsio vieta. Nejau leisime, kad ateityje, kai sueis terminas iki įteisinto kapavietės sunaikinimo, buldozeriai sulygintų žemių kauburėlius ir ant protėvių kaulų išsitiestų automobilių stovėjimo aikštelė ar koks pramonės gigantas?

Tikimės, kad doros, moralės, amžinų vertybių supratimas dar nėra visiškai išnaikintos mumyse. Kad kapinaitėmis bus leista naudotis. Kad pastatysime čia paminklą be kaltės kaltiems, prie kurio palaidosime nežinomo tremtinio palaikus. Prie jo ateis nusilenkti ir katalikai, ir evangelikai, ir stačiatikiai, ir komunistai, visi dori žmonės. Visiems kartu bus lengviau pernešti skausmingus prisiminimus. „Vardan tos Lietuvos vienybė težydi!".

Dėl paminklo pastatymo vietos kviečiame įsijungti į diskusiją visus rajono žmones. Tiktai laiko diskusijoms turime nedaug, nes birželio 14-ąją paminklą reikia atidengti.

Paminklo kūrimo darbai jau pradėti, tikimės, kad bus baigti birželio pradžioje. Šis darbas pareikalaus ir išlaidų. Prašome tremtinius, jų artimuosius, visus Tauragės rajono gyventojus paremti paminklo statybą. Pinigus siųsti į Tauragės Taupomąjį banką, Genovaitės Šimaitienės sąskaitą Nr. 62936, nurodant, kad lėšos skiriamos „Tremtinio" klubui, paminklo statybai.

Mūsų klubo kasininkės G. Šimaitienės adresas: 235900. Tauragė, Ateities takas 6—4, namų tel. 53-694.

Nikodemas KRAPAVICKAS
Tauragės „Tremtinio" klubo komiteto pirmininkas

Atviras laiškas A. Brazauskui

Gerbiamas Sekretoriau, Šalyje ir respublikoje prasidėjęs persitvarkymas pažadino mumyse ilgus metus slopintą teisybės jausmą, numetė nuo pečių baimės jungą. Savo viltis mes siejome ir tebesiejame su Sąjūdžiu, kuriame be geriausio tautos inteligentijos žiedo yra nemaža darbininkų ir valstiečių atstovų, partijos narių. Tai žmonės, kurie, negailėdami savęs, kovoja už tautos atgimimą, už bendražmogiškus idealus, prieš stalinizmą, prieš stagnaciją ir kitokias biurokratinio — komandinio aparato apraiškas. Visais tais „psiaudosocialistiniais" dešimtmečiais nelengva buvo darbininkų klasei. Sunku ir dabar. Vis labiau brangstantis pragyvenimo lygis, būtinų prekių nebuvimas, teisėtų interesų ignoravimas sukelia nepasitenkinimą ir nepasitikėjimą valdžia, kuri, be pažadų, gražių lozungų, nieko negali duoti, išskyrus lengvai įvykdomą karinės nepaprastosios padėties įvedimą.

Vien tik Tauragėje gyvena šimtai šeimų vieno kambario butuose. Daugelio jų nariai yra išdirbę vienoje darbovietėje daugiau kaip po dvidešimt metų. Vis labiau blogėja medicininis gyventojų aptarnavimas, trūksta pačių būtiniausių medikamentų. Visų bėdų ir neišvardinti.

Todėl mums labai įskaudino ir papiktino J. Gurecko ir kai kurių kitų CK narių kalbos LKP CK plenume. Šiose kalbose mes matome desperatiškas susikompromitavusio komandinio aparato pastangas ir toliau valdyti savo tautą tarsi beteisę vergų koloniją. Šiose kalbose mes matome ir grasinimą pažangioms partijos jėgoms, panorusioms gyventi ir dirbti pagal sąžinę, vardan bendražmogiškųjų laisvės, demokratijos, humanizmo idealų.

Todėl mes, grupė Tauragės statybinių medžiagų gamybos susivienijimo darbininkų, kurių tarpe yra ir partijos narių, reiškiame griežtą „ne" stalinizmo restauratoriui J. Gureckui. J. Gureckas pakerta partijos autoritetą, mažina jos galimybes rinkiminėje kovoje. O Jums, Gerbiamas Sekretoriau, mes linkime daugiau drąsos, ryžto sprendžiant labai svarbius mūsų visuomenės klausimus.

Tauragės SMGS darbininkai (60 parašų)

NUO KRAŠTO LIG KRAŠTO

Kiek didvyrių, kiek lauriatų, kiek spartuolių!
Kiek ordinų, medalių ant krūtinių!
Taip lenktyniaujam, taip jau triūsiam uoliai!
Tikrai pasauly nesam paskutiniai!

Kiek vėliavų, gairelių, dėkingumo raštų
Per šitiek metų liaudžiai išdalinta!
Kiek lozungų — nuo krašto iki krašto —
Vis kviečia puošti, stiprint šalį gimtą!

Lentynos, sakot, tuščios? Kas čia daros, klausiat?
Gal atsakytų Centro toliaregiai?
Tikrai, draugai, gerų dienų sulauksim,
Tikrai nežulngam, nesame prasmegę.

Rimtai pasauly esam turtingiausi,
Tik paukščių pieno gali mums betrūkti.
Nurimkit, žmonės, tuoj bus visko gausiai,
Tuoj Plenumas nutars, kaip turi būti...

Gal ir pakęsti reiktų, o ne širsti, šiaušti,
Piktai burnoti iš visų tribūnų.
Lentynos tuščios, tik jau ne tuščiausios,
Nes Afrikoj kur nors tuštesnės būna.

Kai pertvarkysim tai, ką tvarkėm jau ne kartą,
Linksmi, kaip negrai, šoksim apie ugnį.
Dar atsivers mums socializmo vartai,
Ir nebegrės nei krizė, nei bedugnė.

Pamišęs, sako man, todėl ir šitaip viauksiu,
Įtartinas, o gal geriąs be saiko...
Girtuokliai mūsų — žemėje blaiviausi,
Jokia šalis blaivyklų tiek nelaiko.

Girdžiu, iš partijos kai ką reikėtų vyti,
Gal ir mane, jei kartais nenurimčiau...
Gerbiu Trispalvę, puoselėju viltį,
Kad neprapulsiu, kai tiek daug vienminčių.

Bronius JAGMINAS

GERBIAMI TREMTINIAI — KALINIAI

Norime visų paprašyti ir priminti vieną pareigą — palikti savo prisiminimus ateičiai. Tai, kas paskelbta, kas žinoma apie tremtį, — tik didžiulio ledkalnio viršūnė. Visa likusi, nematoma povandeninė dalis — mūsų atmintyje. O ji neamžina. Mes jau senyvi, ligoti, besveikačiai. Istorija turi žinoti viską, nors mūsų ir nebebus. Tai labai svarbu.

Prašome rašyti apie karo, pokario laikotarpį, klasių kovą, tardymų nežmoniškumus, tremtį. Viskas yra reikšminga. Siūskite į Vilnių, Sąjūdžio stalinizmo nusikaltimų tyrimo komisijai, arba Kauną, centriniam „Tremtinio" klubui. Rašykite „Mūsų žinioms". Atneškite į mūsų klubo tarybą, kurios laikinos patalpos yra politechnikume. Jei pageidausite, Jūsų pateikta medžiaga ar pavardė nebus viešai skelbiama.

Tauragės „Tremtinio" klubo taryba

NORISTIEMS PARSIVEŽTI PALAIKUS

Norintieji parsivežti tremtyje žuvusiųjų artimųjų palaikus, prašome kreiptis į „Tremtinio" klubą. Pervežimo ekspedicijos traukiniu išlaidos: kelionė vienam žmogui apie 250 rb., vienų palaikų su karstu pervežimas apie 150 rb.

Atsižvelgiant į tai, kad kelionė bus ilga ir varginanti, palaikų iškasimas ir atgabenimas iki traukinio savo jėgomis pareikalaus daug fizinių jėgų, senyvo amžiaus, ligotus, silpnos sveikatos žmones prašome apsispręsti, įvertinti savo galimybes.

„Tremtinio" klubas

INFORMUOJAME

Partijos rajono komiteto biuras leido mūsų laikraščio tiražą padidinti iki 5000 egz.

Iš pokalbio biure su rajono VK pirmininku A. Riduliu paaiškėjo, kad mūsų organizuoto kovo 17 d. 17 val. priešrinkiminio mitingo M. Laurinkui palaikyti pirmininkas neleido surengti todėl, kad įteiktas mūsų pareiškimas buvo nepakankamai informatyvus: nebuvo pasakyta, kad į mitingą atvyks Sąjūdžio agitacinis autotraukinys, kad be M. Laurinkaus bus ir svečių iš Seimo tarybos, nebuvo išvardintos svečių pavardės. Jei šios reikšmingos detalės gerb. pirmininkui būtų buvusios žinomos, tai galbūt jis būtų priėmęs kitokį sprendimą.

Redakcijos komentaras:

Priešrinkiminiams mitingams leidmai nereikalingi. Mes parodėme pagarbą savo valdžiai ir informavome apie ruošiamą renginį — leidimo prašymo forma.

Daugelis radikaliai nusiteikusių rajono sąjūdiečių kaltino LPS tarybą per dideliu nuolaidumu, ragino rengti mitingą neatsižvelgiant į piktnaudžiaujančio savo galia rajono VK pirmininko nesutikimą.

Manome, kad kuriant teisinę valstybę, valdžią galima ir būtina kritikuoti už įstatymų pažeidimus, bet gerbti ją reikia.

Vertinant priešrinkiminę stadiją rajone, politinę situaciją laikome normalia. Rinkiminė kova ir patys rinkimai vyko gana korektiškai, ko negalima pasakyti apie kaimyninius rajonus. Pavyzdžiui, partijos Šilutės rajono komiteto biuras uždraudė E. Bičkausko ir M. Laurinkaus rinkiminę agitaciją, Jurbarko rajone — neleidžia išeiti iš pogrindžio Sąjūdžio laikraščiui, Šakių rajoniniame laikraštyje atspausdino sąjūdiečių straipsnį stipriai „pakoreguotą" ir pan.

— — —

Vasario 8 d. Tauragėje lankėsi LPS Seimo tarybos narys, architektas Algimantas Nasvytis.

Mes aprodėme jam Tauragę, supažindinome su ruošiama statyti skulptūra „Taika". Architektas pritarė mūsų siūlymui nestatyti jos šalia bažnyčios. Jo nuomone, šią vietą galėtume skirti tik labai prasmingam Tauragei paminklui.

Tą pačią dieną rajono vykdomajame komitete A. Nasvytis susitiko su skulptūros „Taika" autoriais: skulptoriumi prof. L. Žukliu ir architektu prof. E. Budreika. Buvome išbarti už „tautos skaldymą" ir ne visai profesionalią protesto prieš „Taiką" teksto formuluotę. E. Budreika mano, kad „Taika" tokia pat prasminga, kaip Kaune atstatyta Zikaro „Laisvė".

Gerbiami autoriai, vykdomojo komiteto pirmininkas A. Ridulis parodė gerą valią. Nuspręsta skulptūrai parinkti kitą vietą, sudaryti tauragiškiams galimybę susipažinti su projektu, jį apsvarstyti.

— — —

Neformalus Baltarusijos tautinio judėjimo „Gromada" Minsko rajono organizacinis komitetas kreipėsi į Lietuvos baltarusius, „Jedinstvos" rėmėjus, ragindamas atsisakyti šios didžiarusiškos šovinistinės organizacijos, paremti teisėtą lietuvių tautos atgimimą, prisidėti prie sudėtingos Baltarusijos atgimimo kovos.

Tegyvuoja lietuvių ir baltarusių tautų draugystė!

— — —

Sausio 29 dieną Minske užregistruotos 224 Baltarusijos Liaudies Fronto rėmimo grupės. Kitose respublikos vietose — 109. Viso BLF narių — apie 15 tūkstančių, pritariančių — apie 150 tūkstančių. Neformalios spaudos bendras tiražas — 100 tūkstančių egzempliorių.

— — —

Rygoje 60 Nacionalinio teatro aktorių surengė piketą prie Latvijos KP CK pastato, protestuodami prieš CK pareiškimą, darantį grubų spaudimą spaudai. Milicijos pareigūnai, naudodami brutualią jėgą, suėmė piketuotojus, sugrūdo į mašinas. Vėliau aktoriai prieš spektaklį visa tai papasakojo publikai. Vidaus Reikalų ministras išbarė spaudą, „per daug stipriai" aprašiusią šį įvykį.

— — —

Kovo 8 dieną Kišiniove išėjo į nesankcionuotą mitingą apie 5000 moterų. Jos reikalavo partijos CK ir vyriausybės atsistatydinimo, nešė plakatus „Šalin Interfrontą — Jedinstvą", „Šalin kolonizaciją". „Šalin partinę mafiją", „Gražinti moldavų kalbai lotyniška abėcėlę" ir kitus.

Kovo 12 dieną Kišiniove įvyko apie 30 tūkstančių žmonių mitingas, kuris reikalavo partijos CK ir vyriausybės atsistatydinimo. Vaikas, pakabinęs medyje Moldavų trispalvę — mėlyną—geltoną—raudoną (vertikaliai), buvo milicijos sumuštas.

SU GEGUŽĖS 1-OSIOS ŠŪKIAIS! SU BALANDŽIO 1-ĄJA!

„TIESA" 1986. 04. 13:

— TSRS darbo žmonės! Pasieksime ryžtingą persilaužimą, vystydami liaudies ūkį!

— Agropramoninio komplekso darbuotojai! Jūsų patriotinė pareiga per trumpą laiką visiškai aprūpinti šalį maisto produktais!

— Nuo pat penkmečio pradžios siekime ir sėkmingai įvykdykime metų plano užduotis ir soc. įsipareigojimus!

„TIESA" 1987. 04. 19:

— Tegyvuoja TSKP — vadovaujanti ir vairuojanti tarybinės visuomenės jėga!

— TSRS darbo žmonės! Įgyvendinkime partijos numatytus planus!

— Te stiprėja partijos ir liaudies vienybė!

— TSRS darbo žmonės! Didinkite darbo našumą!

— Lenininių TSKP XXVII suvažiavimo kursu — pirmyn, komunizmo kūrimo keliu!

„TIESA" 1988. 04. 17:

— Visos liaudies meilė ir amžina šlovė bolševikams — partijos, karo ir darbo veteranams!

— Tegyvuoja tarybinis patriotizmas, jungiantis kiekvienos tautos nacionalinį pasididžiavimą ir turtą su socialistinės visuomenės internacionalizmu!

— Agropramoninio komplekso darbuotojai! Energingai kovokite už Maisto programos įvykdymą!

— Kultūros ir meno veikėjai! Turtinkite socializmo dvasinį potencialą!

— **Visų šalių tautos! Stiprinkite kovą už kiekvienos tautos laisvą socialinio ir politinio kelio pasirinkimą!**

— — —

Kiekvieno mėnesio antrą pirmadienį vyksta išplėstiniai LPS rajono tarybos ir rėmimo grupių atstovų susirinkimai, kiekvieno mėnesio ketvirtą pirmadienį — LPS rajono tarybos narių susitikimai su žmonėmis. Renkamės Centrinėje bibliotekoje 19 val.

Redaktorius Julius RAGELSKIS

Rašyti mums: 235900, Tauragė, Pasieniečių 3, Centrinė biblioteka, „MŪSŲ ŽINIOMS".

Spausdina Klaipėdos „Ryto" spaustuvės Tauragės skyriuje. P. Žemgulio 11. Formatas A3. Tiražas — 4000 egz. Kaina 10 kap. Užsakymo Nr. 659.